

Voorwoord

R. Baljon *

We staan weer op de drempel van een nieuw jaar en nemen daarmee afscheid van 2014. Voor de zorg wordt dat een bijzondere jaarwisseling. Er wordt volop aangekondigd dat Nederland verandert, dus ook de zorg en 2015 wordt daarmee de lakmoesproef.

Die zorgtransitie gaat dwars door het veld heen. Niemand ontkomt eraan. De gemeenten krijgen een nieuwe verantwoordelijkheid, de integrale bekostiging van de ziekenhuizen wijzigt de onderlinge posities van artsen en bestuurders, de zorgverzekeraars gaan over op prestatie-bekostiging, goede zorgvoorbeelden gaan internationaal als ParkinsonNet, Buurtzorg, OOGbussen, etc., etc. Je kan niet zeggen dat de boel niet in beweging is. Maar natuurlijk vraag je je af of we de goede kant op bewegen. Als ik lees en hoor over de vele ontslagen van zorgmedewerkers in de eerstelijns en verpleegkundigen in de tweedelijns, dan roept dat een déjà vu gevoel op.

Zelf was ik één van die verpleegkundigen die in 1983 werden ontslagen na de A-opleiding. Begin jaren negentig van de vorige eeuw herhaalde zich dat patroon en het effect na vijf tot zes jaar was een enorm tekort aan verpleegkundigen en in het bijzonder de gespecialiseerde verpleegkundigen.

Nu weten we ook dat de geschiedenis zich herhaalt en dus in relatie tot de vergrijzing en daarmee toenemende zorgvraag zullen er andere oplossingen moeten komen voor de te verwachten tekorten aan zorgprofessionals. Gaat robotisering daarin iets veranderen of toevoegen? Dat denk ik deels wel, maar zorg blijft wel mensenwerk. Dat mensenwerk zal ook deels door het sociale netwerk worden ingevuld. Daarnaast zal de professional dan optimaal ingezet moeten worden op de zorg die ertoe doet en de rest wordt dus daarmee anders opgelost.

En we moeten wel! We kunnen het dadelijk niet meer betalen, dus vraagt dat om drastische en voor sommigen draconische oplossingen en veranderingen.

Ook de wondzorg bevindt zich in een dergelijke fase. We zoeken met veel partijen naar een nieuwe balans, een nieuwe orde tussen betaalbaarheid, kwaliteit en toegankelijkheid, waarbij de professional in staat moet zijn om een goede, adequate en toegewijde zorg te kunnen

verlenen. Daarmee benadruk ik nogmaals het belang van het Wondplatform.

Het wordt dus een spannende jaarwisseling, maar ook interessant en biedt ook weer nieuwe mogelijkheden. Voor de WCS sluiten we het jaar 2014 af met het verschijnen van de dertiende editie van het WCS Wondenboek en starten we het nieuwe jaar met alle voorbereidingen voor ons 15de Wondcongres met als thema 'Samen wijzer in wondzorg' op 24 en 25 november 2015 in de Jaarbeurs te Utrecht.

Voor je ligt weer een mooie WCS Nieuws met een gevarieerd aanbod aan artikelen. Veel leesplezier en een fijne jaarwisseling (en vergeet die vuurwerkbril niet, want dan zien we elkaar volgend jaar wellicht bij het congres)!

* René Baljon,
voorzitter WCS Kenniscentrum Wondzorg

foto Paula Romijn

